

BAJAI HIRLAP

Társadalmi Hetilap.

Megjelen minden vasárnap reggel.
Szerkesztőség: Városi bérház, I. emelet.
Kiadóhivatal: Kazal József könyvnyomdája, hol az előfizetések és hirdetések felvételnek.

Felolós szerkesztő és laptulajdonos:
Dr. Lemberger Ármán.

Előfizetési árak
Egész évre 10 korona, félévre 5 korona, negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 20 fillér.
Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Virrad.

Ha városunk közönségéből nem veszett volna ki majdnem teljesen a remény egy jobb jövődöben, ha nem lennénk abban a keserves helyzetben, hogy úgyszólván csak mesterséges úton tudjuk fentartani városunk életerejét, ha nem ülne fásultság a kedélyeken és nem dobtuk volna magunkat a megváltozhatatlan végzet karjaiba, akkor e hét folyamán örömmámorba kellene úszni e városnak, vigasságnak kellene tanyáznia mindenütt és zajosabbnak kellene lenni a városnak, mint volt bármikor is, mert a Baját Báltaszékekkel összekötő hid előmunkálatai megkezdődtek és a kereskedelmi miniszterium mérnöki karának néhány tagja *Bergmann* Ernő főmérnökkel az élén javában dolgozik a talaj vizsgálatán és a hid helyének kijelölésén.

Boldogok vagyunk, hogy olvasóinknak jelenthetjük, miszerint több mint 30 éves munka és keserves fáradozás végre meghozza gyümölcsét. Későn érleli ugyan meg, de jó termést hoz, édes gyümölcsökkel terem, mely gyümölcsök talán azért edesebbek, mert soká lestük, vártuk szívzorongva, sokszor hittük, hogy már megvan és néhány nap eseménye elűzte szemünk elől, mint valamely fantomot, amely játékot űz velünk. Most végre elérkezett a hid építésének komoly munkája. Már ki van jelölve a hid helye és a vasúti pályának, valamint a közútnak helye is és jól esik konstatálnunk, hogy a hid a város közvetlen közelében, a Spitzer-féle szeszgyár mögött mintegy 250 méternyire, a közút pedig a Szentjános-városrészhöz közlekedő úton lesz és így biztos úgy a Dunaparton létesítendő átrakódó pályaudvar, mint a teljes kocsiközlekedésnek városunk belterületén való lebo-

nyolítása, ami bizonynyal új életet hoz városunk kereskedelmébe.

És hogy az öröm teljes legyen, azt is közölhetjük olvasóinkkal, miszerint már is készek a tervek egy nagyobb szerű gépjavitó műhelyre, melyet a m. kir. államvasutak igazgatósága fog építeni és készek a tervek a Sugoviczának téli kikötővé való átalakítására is. Ezen két intézmény már néhány száz új család betelepülését eredményezi.

Van tehát okunk jó reménységgel nézni a jövődöbe és hinni, hogy városunk most fog felvirulni. Van okunk hinni, hogy az igazság diadalmaskodik és nem a hamiskodás, amely deus ex machina módjára röppen elő, hogy mások keserves munkájából magának szerezzen előnyöket holmi protekció révén.

Nem akarunk e pillanatban, az öröm e pillanatában mással, mint igaz ügyünkkel foglalkozni és azért visszatérve kiindulásunk pontjára, örömmel konstatáljuk, hogy virrad.

M.

Helybeli és vidéki hírek.

Szabadságlakoma a Casinóban. A helybeli Casinóban a magyar szabadság hajnalhasadását a hagyományos szabadságlakomával ünneplik meg márczius 15-én este. Az ünnepi tószlot *dr. Bézei Albert* ügyvéd mondja. — *A bajai polgári órasó egytelben* a márczius 15-iki események emlékére *f. hó 14-én* este társas-vaesra lesz, melyen vendégeket is szívesen látnak. Az ünnepi beszédet *Széles Aron* ev. ref. lelkész tartja.

Márczius 15-ike a főgimnáziumban. A helybeli eziszt. r. főgimnázium Toth Kálmán-Önképzőköre márczius 15-én d. u. 4 órakor nyilvános jellegű hazafias ünnepélyt tart, melynek programja a következő: 1. *Nemzeti induló.* Átirta: Juhos B. Előadja a *főgimn. ének- és zenekara.* 2. *Az iradalom és nemzeti újjászülésünk.* Ünnepi beszéd, mondja *dr. Dombi Márk*, az Önképzőkör elnök-

tanára. 3. *Honfidal.* Irta: Petőfi Sándor. Zenéjét szerzerette Doppler K. Előadja a *főgimn. ének- és zenekara.* 4. *Emlékezés 1848-ra.* Irta Lampérth G. Szavalja *Bettelheim* S. VIII. o. t. 4. *Téli utazás.* Zenéjét szerzerette Schubert. Előadja a *főgimnázium ének- és zenekara.* 6. *Vándor madár.* Irta Abrányi E. Szavalja *Rochrböck* F. IV. o. t. 7. *Keringő.* Zenéjét szerzerette Richter A. Előadja a *főgimn. zenekara.* 8. *Induló.* Zenéjét szerzerette Zsakovszky F. Előadja a *főgimn. ének- és zenekara.*

Dr. Reich Aladár a katonai javaslatok ellen. *Dr. Reich* Aladár, városunk országgy. képviselője a képviselőháznak e hó 5-iki ülésén közel két óra hosszat beszélt a katonai javaslatok ellen — a szélsőbal zajos tetszésnyilvánításai közben.

Uj kir. közjegyző. *Dr. Kollár Viktor* zombori kir. közjegyzőhelyettes, bajai földinket, baranya-szentlőrinci kir. közjegyzővé nevezte ki az igazságügyminiszter.

Mindenki tudja, hogy a Mauthner-fele impregnált lakarmányrépamag a legnagyobb termést adja, hogy konyhakerti magvaiból a legjobb főzések és zöldség terem és hogy virágmagvaiból fakad a legszebb virág. — Szóval a Mauthner-fele magvak a legjobbabbak, készletei a legnagyobbak és árai igen olcsók.

Athelyezés. *Mentényi János* bajai szolgabíró-sági irnok ezen minőségében az újvidéki járási szolgabíróshoz helyeztetelt at.

Eljegyzés. *Pollák Gyula* Szucsányból jegyet váltott *Spitzer Ilona* úrhölgygyel, özv. Spitzer Simonné úrnő leányával.

Márczius 15-ike városunkban. Márczius 15-én d. e. 10 órakor a plébánia-templomban ünnepélyes isteni tisztelettel és hagyományos kegyelettel ünnepli meg a *bajai 48/49. honvédegytel* a szabadság hajnalának és a magyar nemzet politikai és társadalmi újjászülésének évfordulóját, melyre Baja város hazafias érzelmű polgárságát, — mely nemzeti ünnepként ilté meg eddig is minden évben e nagy nap emléket, — tiszteletteljesen meghívja és felkéri, hogy az egytel ünneplésében mentől tömegesebben résztvevni sziveskedjék. *Kérjük együt-tal a város hazafias közönségét, hogy házaikat az ünnepnapon föllobogóznai sziveskedjenek!*

Allatorvos választás. *Teles Miksa* bajai földinket a múlt héten bacs-bresztováci körallatorvossá választották meg.

T Á R C Z A.

A szerelem világából . . .

A „BAJAI HIRLAP” EREDETI TÁRCZÁJA.

Irta: B . . . dt János.
(Folytatás.)

Estebéd után kezét kézben tartva beszélgettek a jövőről. Suttogtak kimondhatatlan édes dolgokról: az ő nagy boldogságokról. Siettek egymás szemébe nézni, egymás lelkét magukba szívni . . . Mintha tudták volna, mintha sejtették volna, hogy csak ma este élvezhetik e boldogságot és utójára iltnek ily édes bizalommal egymás közelében. Beszéltek azokról az időről, a mióta nem látták egymást, meg arról, hogy nőtt gyermeki szeretetök szerelemmé. Síratták azokat a perceket, a jövő napokat, melyeket nem tölthetnek többé együtt.

Az öreg közben helyeslőleg bólintott vén karosszékéből. Óruilt leánya boldogságán. Szemében két csillogó könny mutatkozott, az emlékezés édes-fájó könnyei.

Volt ő is ilyen boldog valaha, a mikor még ily délezeig tiszt volt, mint Alfréd. Jól tudta, milyen édes a fiataloknak, ha együtt lehetnek, ha együtt álmódhatnak a jövő boldogságokról. Hagyta őket hát álmódni.

És ők álmódtak, de ébren . . . Rőzsaszinben festették a jövőt. Alfréd elmondta, mily boldogan iltnek majd egymásnak . . . Kilep a hadseregből, nem sokára megesküsznek, elmennek innen messzemesse, egyenesen a szerelem hazájába; ott a hol mindig virul a természet, a hol levél, fű a szerelemről susognak és örökké él a szerelem.

Lázás sietséggel beszélt Alfréd mindezekről. Érzékei zsibbadtak a nagy boldogságtól. Önfeledten vonla magához a leányt, a ki majd elveszett karjai között. Fialat huszonmégy évének életereje

lázasan, tüzzel, ellenállhatatlanul szállott fel keble mélyéből . . . Valamit sugott neki, ez elpirult, de nem iparkodott zavarát palástolni. Hiszen ő Alfrédé . . . Övé minden pillantása, mosolya, lelke. Gömbölyű karjával átfonta az ifju nyakát és forró csókok özönét szórta lángvörös arcára.

De elérkezett a válás pillanata, mely ólom-súlyyal nehezedett szívükre.

Az ősz Koppányi könnyes szemekkel búcsúzott el Alfrédétől. Oly nehezére eselt a válás, hogy nem tudta visszatartani könnyeinek záporát. Bement szobájába és karosszékebe roskadva, fuldokló zokogásba tört ki.

A eső is elállott, a szél is lecsillapult. Új zöldbe borult a park és mozdulatlanul terült el az ezüstfényben csillogó ég alatt. A hold ott féhéredett az árnyékba borult hegyek fekete gerince fölött, megvilágítva két alakot, a kik szorosan egymáshoz simulva haladtak a patánok felé. Oda, a hova oly sok gyermekkori édes emlék fűzi őket. Megálltak egy fánál.

— Csókoldj meg Alfréd! oly jól esik szívemnek. Talán meghalnék, ha valaki elszakítana tőled.

Alfréd megölelte a lenge természet, csókolta hosszan, édesen. Nem tudtak e pillanatban senkiről, semmiről. A föld legmagasabb érzésének voltak rajbai. Ereikben a vér tüzes lávaként rohant és Alfréd még hevesebben zárta szenvedélytől remegő karjaiba a szerelmi láztól forró testet. Érezte egymás forró lehetét. És Alfréd ezernyi beczégető nevet suttogott Margit fülebe, mik őt megzavartak, megdöbentették és ijedten bontakozott ki az ölelő karokból.

— Talán felsz tölem? kérdé Alfréd, ki sohasem látta meg szerelmesét így megrémülve.

— I—gen fé—l—ek! — dadog Margit. — Oly különös vagy. Még sohasem öleltél meg emnyi szenvedélylyel, nem nézél ily szűró tekintettel

reám, nem volt lehelet ily égető . . . Csókok olyan perzelő, mintha tüzes parázs érintené ajkamat. Kebledben — úgy érzem — nagy vihar dúl. Oh Alfréd! Miért vagy ilyen izgatott? — Félek tőled! félek nagyon . . .

— Tölem! — kiáltá az ifju pirban égő arecezal. — Te felsz — tölem? . . . Nem volt már akaratának ura, nem birta tovább. Megragadta a leány kezét, s kitörő szenvedélylyel mondta:

— Jer, keressük fel régi játszóhelyeinket, bolyongjunk ott, ahol nem lát senki, ott, ahol olyan édes volt el-elrevedezni azelőtt, régen.

És Margit engedte magát vezetni, nem félt már tőle s megszünt zavara is. A szereleme nagyobb volt már félelménél. — Hiszen hányszor mondta: „Csak ég élet itt, te melletted, te veled. Lelkem újjászületik, elvész gyötrelmem”.

— Vezess-vezess! I követlek mindenüvé. Tied vagyok, tied életem, mindenem.

Alfréd vezette őt, oda, ahol oly jó volt régen. Belsejében reszketett s borzasztó tusát vívott. Talán maga sem tudta, hogy miért vezette, miért hívta ide . . . Egy belső szózat mindig ezt harsogta fülebe: „Gyáva, gyáva!” A válságos pillanatban valamely ismeretlen érzés szállta meg testét. Gondolatban átfutott az est eseményein. Lelki szeméi előtt látta Margitot, mint egy angyalt. Feljulltak lelkében Margit szavai: „Egy pillantásodért odaadom egész életem, csak mosolyogj reám, csókoldj meg és szeress!”

És legyírte szenvedélyt a legutolsó pillanatban és diadalt ilt önzetlen, igaz szerelme.

— Nem! nem! — kiáltá Alfréd kétségbeesésében — nem szabad! — Ő szeret; szeret szívének tisztaságával, szerelmének egész nagyságával. Eletek adná egyetlen pillantásomért, mosolyomért. — És én gyáva! becselen! . . .

Mégegyszer szívére ölelte kedvesét, a ki alétlan rogyott a közeli padra. Megesköltá és

Izraelita irodalmi felolvasás. Éltrevaló és az ifjúság vallásos életére messzekiható, szép intézménynek rakta le alapkövét f. hó 1-én *Rosenfeld* Henrik a főgymnasiumi izraelita ifjúság buzgó hit-tanára, mikor a gymnasiumi zsidó növendékek adakozásából készített egy templomi díszfüggöny fölavatása alkalmából megtartotta az első izraelita irodalmi felolvasást városunkban. A nagyszámú közönség, melynek sorában ott láttuk izr. hitköz-ségünk és városunk sok előkelőségét, érdeklődéssel és tetszéssel hallgatta az alapos tanulmányról tanúskodó és zamatos magyarsággal megírt felolvasást: a *szocializmus a bibliában és a talmudban*. Népszerű modorban és érdekfeszítően ismertette a tanár úr az egykori zsidó társadalomnak valóban ideális szocializmusát, melyből sok-sok humanizmust és lelki okulást meríthetett az ifjúság. Az ünnepélyt változatossá tette két gyönyörű szavaltat meg az ifjúsági ének- és zenekar szép alkalmi előadásai. *Bettelheim* S. főgymn. VIII. oszt. tan. szavaltta bensőséggel és vervevel *Mannellőtől* az „*Öreg napok*” cz. hangulatos költeményt, *Fischer* H. VI. o. t. pedig „*Az élő halott*” cz. verset adta elő *Im Ezer*ől természetesen, köztetszésre. Mindkét költeményt *Makai* Emil az elhunyt fiatal poeta ültette át nyelvünkre a legszebb fordításban. Közben az ifjúsági dalárda és a *Halász* József VII. o. t. által ügyesen dirigált zenekar a *Hymnus*zt és a *Szózat*ot adta elő kerekded, harmonikus össz-játékkal. — A hallgatóság mindvégig örömet vett részt az ünnepélyen és bizalmasára szívesen fogadja azt a hírt, hogy legközelebb megint és ezután többször is lesz részünk izraelita irodalmi felolvasásban és vele kapcsolatosan szavaltatban megzenében.

Felhívás. Tisztelettel kérem iparos társaimat, hogy márczius hó 15-én, délelőtt 8 órákor az ipartestületi székházánál, templomba vonulást végezt gyűlekezeti szívek legyenek. — *Czernay Imre*, ipartestületi elnök.

Közgyűlés és tisztújítás. A „Bajai Kereskedő Ifjak Egyete” f. hó 15-én délután 1/2 órákor tartja rendezes évi közgyűlését és tisztújítását a Sárdi-féle házban lévő saját helyiségeiben.

A Bajai Gyümölcsészeti Egyesület értesíti a venni szándékozókat, hogy megrendeléseiket levelező-lapon szíveskedjenek megtenni, mert különben a a személyzet nagy elfoglaltsága miatt, sokszor órákig kénytelenek lennének várni. — Továbbá értesíti az Egyesület tagjait is, hogy árjegyzéket az Egyesület külső telep-irodájában bármikor kaphatnak. *Az Elnökség.*

Halálos játék. A szomszédos Baracskán megrendítő szerencsétlenség történt, amennyiben két kis testvér játéka halállal végződött. Bagényi András baracska gazda 5 éves kis fia és 3 éves kis leánya azzal mulattak, hogy az udvaron fát faragcsáltak. A kis lány tartotta a fát és a fiúcska faragta eles baltával. Egyszerre a kis lány véres kézzel bukott el. A fiú a baltával a fa helyett a kis hugának kezét érte, még pedig oly végzetesen, hogy átvágta a leánya ütőereit. Mire a megrémült szülők orvost hívtak, a boldogtalan kis lány elvérzett.

Európai gyökeres és sima nemes vesszők a legolcsóbb árban teljesen fajtiszta, igen szép,

gyökeres, jégverés és más hibától mentes, a legkiválóbb nagyvessző bor- és csemege-fajok. Kétéves gyökeres vessző, százhúszezer. Egyéves gyökeres hatszázezer. Sima — ötszázezer. Gyökeres fásoltvány — nyolcszázezer. Sima zöldsévtvány, négy-százezer. Színes fénynyomatu árjegyzéket bárkinek is ingyen és bérmentve küld az „Ermelléki első szőlőoltvány-telep”, Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid, melynek lapunk mai számában megjelent hirdeté-sére felhívjuk olvasóink figyelmét.

A városatyák számának csökkentése. Nagy családosi éri nemsokára a törvényhatósági joggal felruházott városokat, különösen azokat, melyek a városatyák számát nemrég szaporították, vagy szaporítani óhajtják. A törvény rendelkezése szerint megnövekedett lakosság száma szerint arányosan a városatyák számát is fel kellene emelni. E tárgyban több város a kellő lépéseket már meg is tette — sőt Szeged városánál maga a belügyminiszter előleg kimondotta a városatyák számának emelését, — de sehol azt még életbe nem léptette. A törvény eme kedvezményét azonban aligha vehetik sokáig igénybe a törvényhatósági városok, mert a belügyminiszteriumban már régebben dolgoznak egy törvényjavaslaton, mely a régebbi rendelkezés megszüntetésével a törvényhatósági bizottsági tagok számának korlátozását célozza oly módon, hogy a létszám az eddiginek felére szálljon alá. Érdekes a javaslatnak azon része is, mely azt kontemplálja, hogy a virilisek szintén választás utján jutnak be a közgyűlésbe akként, hogy a leg-többadót fizetők saját kebelükből — választás utján küldik a viriliseket a képviselőtestületbe. A létszám leszállítását célzó törvényjavaslat első tekintetre autonómia csorbításnak látszik ugyan, de ha meg-gondoljuk, arra a következtetésre jutunk, hogy a kormány ezzel a tárgyalások zavartalanabb, főgö-konybát menetet és ezzel az átlászóbb, gyorsabb közigazgatást akarja biztosítani. Tény ugyanis az, hogy minél nagyobb egy gyűlekezet, annál nehe-zesebb a tárgyalás, amit bizonyít a szakosztály-rendszer, ami a törvényhatósági bizottság kebelé-ben fenáll és az a sok adhoc bizottság, amit kénytelen kellett minden alkalommal kiküldeniek.

Tavaszi hajójaratok a Dunán. A Budapest—Mohács naponta személyhajójaratok az idén követ-kezőképen nyitnak meg és pedig: első menet Bpestről—Mohácsra márczius hó 14-én 12 órákor delben; második menet Bajáról—Mohácsra márczius hó 14-én 8³⁰ órákor este; első menet Bajáról—Budapestre márczius hó 15-én 2 órákor delután; első menet Mohácsról—Budapestre márczius hó 15-én 12 órákor delben.

Betörési kísérlet. Szombatról vasnapra (folyó hó 1-ére) virradó éjjel 1/2 12 órára Kovács Ferenc, az ipartestületi szolgálja főműve tapasztalta, hogy a villamos esengő szől. Félkelt és ki-jött a folyosóra, ahol tapasztalta, hogy az ipar-tesztületben ég a lámpa. Hamarosan átámszott a szomszédban lakó *Szabó* Sándor zúmpászhoz, aki legényeivel kijött az utczára, lármát esapott, mire a betörő — magas nyulánk, hosszukabatos férfi — a sporttelep kapuján kiszökött és nyom nélkül eltűnt. A vizsgálat kiderítette, hogy a tettes való-szerűleg bezaratta magát este valamelyik helyi-ségbe, ott az ajtókat alkulesal kinyitotta, nem

mikor Alfréd elért a táborba. Bement a sátrába, s tábori-ágyára dobva magát, mely gondolatokba merült. Sőt, pirban égő arczával gondolt szenvedélyének fektelen voltára. Önkénytelenül szét-pillantott, mintha keresné azt a könnyed, lebegő alakot, hullamzó hajjával, ártatlan, angyaltisztaságu arczával, hogy szemébe nézzen, bocsánatot kérjen heves fellobbanásért és megkérdezze tőle: szereti-e ezután is. Érzé, hogy lelke megtisztult a salaktól, s a tisztá, nemes szerelem foglalt helyet szíve mélyén.

Sokáig merengett így, egyszerre csak éles trombitaszó sivított a mély, nyugalmas esendbe. Siketítő harsogással szóllaltak meg a százdrom-biták és egyszerre megmozdult az óriási ember-tömeg. Alfréd egy pillanattal visszatartott léleg-zettel hallgató a rémes hangokat, de azután par-pájához rohant, felkapott reá, s miközben lelkesedve szágódott százada elé — keblébe valami félelem lopódzott, s érezte, mintha a halált megvető régi bátorsága elhagyta volna. De azért tiszta szívvel, szeplőtelen becsülettel rohant az ellenségre. — Margit képe lebegett mindig előtte, érezte forró esőkjának égető özőnét.

E pillanatban furta át nemes szívét egy ellenséges göly. — Úgy érezte, mintha a csókok mámorító özőnétől valamely édes, fájó érzés nyilalott volna szívébe. Teste gödresösen vonaglott, szemei meredten egy pontra feszültek, megragadta mentéjét: ölelte, csókolta.

— Itt vagyok Margitom s nem hagylok el soha. Itt elhallgatott, s néhány percznyi nehéz hörgés után erőszakos vérömlés tört magának utal száján. . . „Is—ten ve—le—d!” hörgé ne-hezen, szakadozott időközökben.

És im, megtört a szerelmet imádó szív. Utolsó szava földi mennyországnak angyalához szállott. Nemes lelke fölrepült ahhoz, aki előtt meghajol úgy a világhódító, mint a koldus.

(Vége.)

tudta azonban, hogy minden ajtó vagy ablak kinyitásával megszólal a jelző esengtyű. Az ipar-tesztület helyiségében egy Wertheim-szekrényben: 4009 K., egy asztal fölöttében 130 K. volt, mely összegek sértetlenül ott maradtak.

Halálozás. Fajdalmas veszteség érte *Hilden-stab* Rudolf urat és nejét szül. *Hirrmann* Mari-ska úrnőt, 3 hetes egyetlen kis leánykjuk *Katinka* mult heten elhunyt. A jó Isten visszavette angyalát!

Betörő suhancok. Szombaton, m. hó 28-án *Strasser* Mór öszeres telepének irodájában betörők jártak, akik mintegy 5 K. 80 f. értéket és egy perselyt elvittek magukkal. Folyó hó 4-én d. e. 10 órákor a *polgári olvasó egyesület* előszobájában az asztalírókat feltörték és a szolgáltól 14 koronát loptak el. A szolga a tettesek egyikét felismerte és így kézre került az egész kompánia, melynek tagjai: *Szujer* Ferencz vezetése alatt *Androsics* Sándor, *Tóth* Péter, *Gilán* Sándor, *Gyurakovics* *Kukavics* Ivó bajai és *Dumitrievits* Józsa szent-istváni 12—17 éves suhancok, kik bevallották, hogy a polgári olvasó egyesületben már háromszor loptak, mindig, mikor a tagok az egyesületben voltak. Ugyanezek Ternák Márk kocsmárosnál f. hó 1-én este belopóztak és többféle apróságot, valamint 16 K. pénzt loptak.

Felülfizetések a bajai kereskedő ifjak egylete f. évi február hó 28-án rendezett hangversenyén. Felülfizettek a következők: Reich Farkas fiai 486, Grünhut Miksa 51, Reiter Jakab 26, Fischer Pál 24, Schliesser Mór 21, Diamant Lajos 19, Scheer Bernát 14 és Heksch Gábor úrnál 8 koronát. — Dr. Reich Aladár 20 koronát, Dr. Makray László, Schön Ödön 10—10 koronát, Hoffenreich Károly, Kemény Ignác Budapest 6—6 koronát, Deutsch Mátás, Fischer Emil. N. N., Hirschler Géza, Hirschler Mátás, Dr. Koller Imre, Reich Bernát özvegye, Reich Vilmos, Reich Gyula, Reich Vidor, Reiter Jakab, Preimayer Pál, Pohl E. fiai Szombathely, Schlesinger Gyula, Zweig Mór 5—5 koronát. Berendorfer Ede, Grünhut Miksa, Kazal József, Kovarich J. s F. Prosnitz, Reich Ignác, Somogyi Gyula, Dr. Szirmai Vidor, Zalczman J. Budapest 4—4 koronát, Demetrovits Emil, N. N. Bécs, Grünhut Jakab, Dr. Kelemen József, Schön Géza, Schwarz Mór 3—3 koronát. Balassa Jenő, N. N., Diamant Lajos, Halász Béla, Henerari Antal, Klein Ferencz, Kun Lajos, N. N., Klabauer Salamon, Öhler Gyula, Nékán Aurél, Pollák Illés, Rosenberg Mór özvegye, Rosenberg Mátás Bécs-Almás, Salamon Sándor, Spitzer Illés Dusnok, Schaffer Gyula, Schön Ábrahám Bikity, Schwartz Adolf, Schwartz Ferencz Bécs, Schlesinger Jenő Szt.-István, Strahl István, Trafikant Vilmos, Wiesel Armin 2—2 koronát. Berger Aladár, Fischof Ignác, Glied Mór, Köbling Ferencz, Kazinezi Lipót, Mayer Vilmos, Rolberg Adolf, ifj. Rehák György, Reh Helena, Sonnenfeld József, Sugar Soma, Stein Jakab, ifj. Wellisch Géza 1—1 korona. — Összes bevétel 1657 kor. Kiadás 884 kor. 32 fillér. Tiszta jövedelem 772 kor. 68 fillér. — Fogadják e nemesszív adakozók egyesületünk hálás köszönetét. A választmány.

A bajai izr. iskola dísztermének függönyére a következők adakoztak: Hellzinger Polyák Jozsefa, Pollák Jakab, Spitzer Benő, Hesser Gy., Dr. Bruck R., Schlesinger Gy. 4—4 kor.; Weisz József, Reich Salamon, Deutsch Jánosné, Spitzer K., Vámosi Jenő 3—3 kor.; Reich Ignacné, Feuerman S.-né, Grünhut M.-né, Reich B.-né, Dr. Rosenberg S., Rosenberg Mórné, Krausz Jakabné, Geiringer M., Horovitz L.-né, Somogyi Emil, Wiesel S.-né, Dr. Bruszt L., Stern Vilmos, Dr. Bérczi A., Schlesinger Mór, Klein S., Scheiber M. A., Vogel Zs., Zweig M., Deutsch M. Mátás, Weidinger S., Berger Albertné, Pollák Lajos, Halász József, Hesser Agost, Holländer K., Bachrach L., Blitz Fr., Gaál Gy., Lemberger Gy., Paskusz E., Vámosi M., Weidinger L., Pollák László 2—2 kor.; Milkó V.-né Weidinger H.-né, Dr. Hermanné, Lemberger R.-né, Dr. Lemberger Arminé, Reich Gy.-né, Reich V.-né, Obláth L., Obláth M., Juzzitcz K.-né, Rosenberg J.-né, Dr. Nikolsburgerné, Dr. Holländer Adolfné, Weidinger Gy.-né, Weidinger B.-né, Schön Antalné, Goldschmidt Zs.-né, N. N., Grauang J. L., Hoffenreich, Sonnenschein Zs.-né, Spitzer testv., Dr. Fischhof, Deutsch M., Präger testv., Sternfeld, Wiesel M., Wiesel J., Kohn H., Szász O., Pollák G., Schön József, N. N., Zvillinger, öz. Berger J.-né, Honig M., Pollák Illés, Sshönstein Vilmos, Berger Zs.-né, Pollitzer J., Wallentin Nellé, Heudaska, Lövi Elize, Wollner Adolfné, Dr. Denneberg, Dr. Neu, Weinberger Jakab, Fischer M., Hermann S.-né, Friedrich S., Reiter Jakab, Fried S., Pollák B., Fleischmann, Stern S., Bettelheim S., Geiringer B., Klabauer L., Székely L., Vincze R., Vogel K., Bonkó V., Gaál J., Stern J., Czeiger I., Ábrahám J., Bauer Gy., Pollák A., Vésér L., Fischer H., Hermann R., Hofmann C., Krausz R., Sattler M., Scheiber L., Wertheim S., Wiesel E., Fischof D., Grünhut A., Klein J., Vas I., Klein I., Rosenberg D., Rosenfeld F., Dohány L., Grünhut F., Klein Armin, Madarász E., Spitzer Gy., Fischer Arnold, Kaufmann A., Rosenberg G., Frey K., Deutsch Al. 1—1 kor.; Klabauer B. 80 fill.; Klein R., Sebők N., Barta Gy., Biró L., Zinger Z., Weitzenfeld M., Klein A., Schöffler M., Schöber J., Krausz H., Lusztig J., Kohn M., Szabó Arn. 50—50 fillért; Spitzer L., Präger S., Wiesel S. 60—60 fillért;

azután örülként elfutott tőle. Lovához érve nyeregbe dobta magát, s nyílsebesen vágatott el az éj sötétjében.

Alfréd messze járt már s Margit még mindig álltan fektült a padon. Olyan volt így elaléva, mint a bánat kesergő angyala. S valóban így volt-e? Nem volt-e tiszta minden büntől? — Hideg szél érinté arczát, a mitől feleszmélt. Révedezve tekintett maga körül s midőn egyedül látta magát, halk sikoly rebbent el ajkáról — Alfrédöt szólílgatta. — Homlokán hideg verejték ült, feje szédült, agya zsigogott. Nem tudta mi történt vele; hogy vált el tőle Alfréd. Ezer aggodalommal hagyta el a platánokat. Mintha sulykok nehezédtek volna gyöngö-lábraira, oly nehezen haladt tova. A levelek édes, titokzatos hangon sugtak neki szerelemről, de mindez most nem talált szívében visszhangra. Szobájába érve fáradtan, kimerülten dült párnái közé, hol nagy és sohasem érzett izgatottsága miatt nem talált nyugalmat.

Lelke elé varázsolta az eltöltött est boldog perzeit és boldogított tudat töltte be egész valóját, a mikor Alfréd szerelmes szavaira gondolt vissza. „Légy az enyém mindig, halálomig! Tied szívemnek minden dobbanása. Rajtad kívül sohasem szerettem senkit. Te vagy életem boldogsága, reménye! . . . Te hozzád száll először lelkem, utolsó szavam is a tied“ . . .

De — jaj — nehéz sóhaj tört elő keble mélyéből, amikor Alfréd izgatott képe jelent meg újból lelki szeméi előtt. Még mindig érte csókjainak tisztelet ajkán, arczán. Félve tapogatózott tovább az est eseményei között. Nem tudta, mit mondott szerelmese, mikor elvált tőle. Szereti-e? visszajön-e érte? Kinos balsejtelem gyötörte. Hosszu, borús távlatban látta maga előtt a következő napokat, melyek szinte ködbe veszték szeméi előtt . . . Végre a jöttévvé édes álom szeméire borítá szárnyait.

Már jó utat tett meg égi pályáján a nap,

Rosenfeld Ignác, Schlieszer Mór, Diamant L., Fischer B. 40—40 fil.; Schönfeld J. és Ingusz M. 1 kor. 10 fil. Fogadják a nemes adakozók ez uton legszívesebben köszönetünk kifejezését. *Rosenfeld Henrik* hittanár, az ifjuság nevében.

Lehmann kenőcs az egyetlen szer, mely pár napi használat után megiffítja az arczbőrt, eltávolít reddőket, szeplőt, májfoltot, bőrtinktát (mitesser) stb. Egy tégely ára 1 kor. Csak nevem és arcképeimmel ellátott tégelyt fogadjunk el. **Gyarmati Emil** városi gyógyszerára a „Szent-Háromság”hoz Baján.

CSARNOK.

Művészestély.

A bajai kereskedő ifjak egylete február 28-iki hangversenye.

Zsúfolt teremben, nagy és fényes közönség jelenlétében folyt le a bajai kereskedő ifjuság hangversenye, amely látogatottság és művészi kvalitás tekintetében messze kimagasló néhány farsang mulatsága fölé, mert annyian voltak, hogy többen alig lehettek volna és oly művészi élvezetekben volt a jelenlétüknek részük, amilyenben nem volt 3—4 év óta. Igaz, hogy merészség kell hozzá, ilyen nagy művészi apparátust a fővárosból lehozni és biztosítani a művészeknek az aránylag szerény díjazást is, mert tudunk rá példát, hogy a fényesnek ígérkezett mulatság vége defizit volt. De igaz az is, hogy a mi zenéig fejletlen városunkban nagyon kevés a dilettans, úgy hogy sorak közül két hangversenyre való alig futja még a mennyiség szempontjából is, a minőségről nem is szólva. Így hát nem maradt az egyetlen a folyó évben más tennivalója, mint a kereskedőkhoz illő merészséggel neki vágni bátran a nagy dolognak, buzgólkodni, harangurozni a közönséget és fényes estét összehozni, olyant, amely erkölcsileg, szellemileg és anyagilag fényesen beválk.

A terv sikerült úgy szellemileg, mint anyagilag. Az erkölcsi sikernek azonban esorbája van, mert a zsúfolt teremben — hogy régi szólásformával éljünk — sokakat láttunk, akik nem voltak ott, legkivált a kereskedők köréből, akiknek pedig első sorban kellene támogatniok a kereskedő ifjuságot. Okát adni ennek senki sem tudja, mert az egylet nem vételt a kereskedők ellen és nem szolgált rá, hogy negligálják. Különben én azt hiszem hogy az erkölcsi esorbát nem is az egylet és nem a mulatság szenvedte.

Ani már most a művészeket illeti, a tőlük nyújtott élvezetek a legmagasabbak közé tartoztak. *B. Penny Irén* urnó egyike a legkiválóbb drámai énekesnőknél, akik ez időszert az operák szinpadjain hallatják magukat. A „*La Grange*” áriában, melyet a szerző hatalmasnak, nehézkés irt, megmutatta óriási hangját és olyan ének technikát, a milyent mi szegény bajaiak még nem igen hallottunk. Az ő falzettjeit, pianóit és futamait visszafogott lélegzettel hallgatták — a zeneértők. A Grieg-féle *Solveigdal* szívéhez szóló egyszerű melódiáját megható szépen adta elő és Taubert „*Madár az erdőben*” című műdalával frenetikus tapsvihart váltott ki. A közönség nem nyugodott addig, míg meg nem ismételte. Igaz, hogy káprázlatosan énekelte e dalt és emberi torokból a madáreszcsergést művésziességben nem hallottuk. Gounod *Ave Maria* volt utolsó száma, melyet zongora és gordonka kísérettel adott elő és a mely után a tetszés nem akart megszűnni. *Bürger Zsigmond* tanár úr gordonkajátéka elé nagy érdeklődéssel és várakozással nézett a közönség és a művész minden várakozásnak sokszorososan megfelelt. Haydn Gordonka hangversenyének két tételét a szerző intencziója szerint méltóságosan adta elő, a következő három apróságban (Godard, Moskowsky, Popper) szédítő technikáját rugyogtatta és a laikus közönségnél ezekkel érte el a legnagyobb hatást. Schumann „*Ábránd*”-ja (Träumerei nem ábrándozás), melyet tavaly egy kitűnő dilettanostól hógedűn hallottunk, igen hangulatos volt és Popper *magyar rhapsodiája* elementáris erővel hatott, ami természetes is, mert temperamentumukhoz legközelebb áll. *Fligl József* úr kísérte a számokat zongorán igen finoman és diszertén, sőt maga is előadott két számot és pedig Rubinstein „*Románca*”-át, valamint Reinhold „*Impromptu*”-jét, melyeket a zajos tapsra meg is pótolta Erick Meyer Heilmund „*Chanson des amours*”-jával és Raff „*Fabliau*”-jával.

Hogy tapsban, kihívásban hiány nem volt, azt említeni is felesleges, amint hogy természetes az is, miszerint az egylet remek virágot nyújtott föl a művésznőnek. De azt nem értjük, hogyan illett a lelkesült tapsokhoz a közönség diskurálása, amelytől a rendezők némelyike sem volt ment? Nem szép dolog.

Reggeli 6 óráig tartó táncz fejezte be a pompás estét.

A hangversenyen megjelentek:

Aaszonnyok: Dr. Bernhardt János, Beck Jenőné, Dr. Beczassy Gyuláné, Basch Ignác, özv. Csihás Ferencné, Császárné, Drescher Gyuláné, Eésziné Szeremle, Eckert Antalné, Englmann Adolfné, Ernst Lajosné, Fischer

Bóláné, Fischer Pálné, Fischl Ádámné, Friedmann Miksáné, Fried Hermanné, Fischer Márkné, Fleischmann Manóné és Józsefné, Gergely Benőné, Grünhut Miksáné, Grosz Bernátné F.-Szt.-Iván, Griesz Hermanné, Hoffmann Lipótné, Lemberger Rezsőné, Dr. Lemberger Árminné, Lengyel Manóné, Landstein Jakabné, Öhler Sámuelné, Dr. Koller Imréné, Klein Emilné, Kazinczi Lipótné, Krahl Edéné, Haasz Márkné F.-Szt.-Iván, Hádl Adolfné F.-Szt.-Iván, Jellinek Györgyné, Mayer Józsefné, Pollák Gézáné, Perlaki Sándorné, Pollák Illésné, Podvinetz Samuné, Porgessné, Rosenberg Simonné, Reháky Györgyné, Rosenberg Jakabné, Reich Zsigmondné, Rosmann Hermanné, Ripp Samuné, Rosenfeld Ignác, Reichenberg Antalné, Scherer Sándorné, Schmidt Adolfné, Sugár Sománé, Schön Ödöné, Stein Adolfné, Dr. Szabó Sándorné, Steiner Jenőné, Schön Abrahámné Bikity, Stekler Sándorné, Schwarcz Lászlóné, Spitzer Ignác, Sonnenfeld Józsefné és Árminné, Schlieszer Mór, Toth Zsigmondné, Tury Mátyásné, Taussig Jakabné, Trubschaw Frankné, Türkl Lipótné és Emilné, Weitzenfeld Antalné, Weidinger Hermanné és Dezsőné, Wámoscherné, Wittenberg Miksáné, Weinberger Jakabné.

Leányok: Aczél Örszi, Basch Etolka, Bergl nővérek, Brunner Lenke, Beck Juliska, Császár Leona, Csihás Flóra, Drescher Ella, Ida, Margit, Észai Juliska Szeremle, Eckert Irén, Ernst Irén, Frankfurt Eugénia, Fischer Janka, Fried Berta, Grosz Irén F.-Szt.-Iván, Gergely Annuska, Griesz Berta, Haas Paula F.-Szt.-Iván, Hádl Teréz F.-Szt.-Iván, Hermann Matild, Heister Berta Cs. Töltés, Heller Berta, Hoffmann Etelka, Kovács Ilonka, Kulunesics Blanka, Krahl Ilonka, Klauber Gizike, Köbling Berta, Kubina Margit, Kazinczi Teréz, Landstein Rózsa, Öhler Ilonka, Pajor Margit, Ilonka és Irén, Pollák Fanny, Podvinetz Ella, Porgess Janka, Rosenberg Böske, Reiner Margit Dombóvár, Rosenberg Helén, Reichenberg Flóra. Szabó Gizella, Schwarcz Olga, Schön Juliska Bikity, Stein Zolina, Spitzer Franciska B.-Almás, Scherer Etelka, Tury Gabriella, Türkl nővérek, Trubschaw nővérek, Taussig Ella, Walther Janka, Weidinger Juliska.

Lengyel Manó.

Irodalom.

Előfizetési felhívás

„Toldi” német fordítására.

Lefordítottam német nyelvre az eredeti költemény versmértékében *Arany János „Toldi”*-ját, a „*Toldi*” trilogia első részét, a melynek megjelenésekor *Petőfi* nagy fellelkésedésében az akkor még ismeretlen *Aranyt* így aposztrofálta:

— — — „Hol is tehetél szert ennyi jóra, ennyi Szépre, mely könyvedben csillog pazar fénynyel”

és a mely műről *B. Eötvös József* elragadtatásában ekként nyilatkozott: „*Toldi-ért mindent szívesen odaadnék, amit életemben irtam és irti fogok*”.

Bár fordításom czélja elsősorban, hogy a művet a németajkú külfölddel megismertessem, mégis — úgy hiszem —, hogy érdekel fogják azt olvasni Magyarországon is azok, kik a magyar irodalom ezen egyik legszebb díszét képező munkáját a német fordítás köntésében megismerni óhajtják. Szaktekintélyek, kik egyes szemelvényeket olvastak munkámból, arról elismerőleg nyilatkoznak.

Dr. Heinrich Gusztáv a budapesti egyetemen a német nyelv és irodalom ny. r. tanára így nyilatkozik: „Kéziratát érdekel olvastam. Amennyire „*Toldi*” németre fordítható, azt hiszem, sikerült munkája. Fordításának hangja, alakja és nyelve megfelelő, főleg tény, hogy a költői német nyelvnek teljes birtokában van és hogy a verselés és rimelés nem igen feszélyezi. Van kilátás rá, hogy a német közönség is élvezettel fogja olvasni ezt a költeményt, melyről eddig magyar körökben az volt a felfogás, *hogy lefordíthatatlan*”.

B. Dóczy Lajos ilyképen ír: „Verselő képessége, németül tudása nem közönséges, az eredetit is, úgy látszik, jól érti és mélyen érzi”.

Rothauser Miksa a „*Pester Lloyd*” munkatársa végül ily bírálatot mond: „Fordításának néhány része kitűnő. Dolgozzék nyugodtan tovább az érdemes munkán”.

Fordításom igen tetszelős és esinos kiállításban *1903. évi április hó derekán* fog megjelenni a lipcsei és frankfurti *Jaeger*-féle könyvkiadóvállalat bizományában.

A mű ára 3 korona.

Az előfizetési díjak czimemre küldendők.

Barátaim és ismerőseim szíves jóindulatába ajánlom művetem.

Baján, 1903. február hó 26-án

Hazaifüi tisztelettel

Dr. Lemberger Ármín.

Nyilvános köszönet.

A helybeli rk. plébánia-templom kifestésére s egy új orgona beszerzésére újabbán a következők adakoztak:

Mérei Lőrincz és Kellner János gyűjtőívén befolyt:

Id. Mérei Lőrincz 5 kor., id. Mérei Lőrinczné 5 kor., Bizony József 2 kor., Orlovác Antal 1 kor.,

Ranga Istvánné 60 fil., Gyulánszky József 20 fil., Perties Gergely 50 fil., Mezei István 1 kor., Maron János 1 korona, Gilicze Mátyás 40 fil., Horváth György 1 kor., Huimann Mihály 25 fil., Lengyel Sándor 20 fil., Heckinger Lajos 2 kor., Lovrity István 40 fil., Petreusics András 40 fil., Gyurosovcics Mátyás 1 kor., Kuczus Mártha 60 fil., Pestalics Miklós 20 fil., Petrovác Benő 20 fil., Mránuvác Lajos 30 fil., Gergics Antal 10 fil., Bolvány Sándor 60 fil., Jerkovics Mátyás 40 fil., Staniics Mari 1 kor., Hinterreiter Ferencz 1 kor., Horváth János 20 fil., Beslity Andrásné 30 fil., Cseszlár Mihály 40 fil., Cseszlár József 60 fil., Gyurosevics József 30 fil., Katanics Antal 40 fil., Fűves Béla 20 fil., Vujovics Mátyás 40 fil., Jászenovics Mihály 40 fil., Petrovác János 10 fil., Rigó Jánosné 1 kor., Eckert Ferencz 1 kor., özv. Mezsnyák Antalné 1 kor., Majoresics Szilveszter 1 kor., Orlovác József 40 fil., Kummer Ádám 1 kor., Stráhl Iréné 50 fil., Nuszpl Gusztáv 40 fil., Agócs Péter Pál 20 fil., Juhász Lajos 40 fil., Jerkovics János 50 fil., Kiesel Mihály 06 fil., Bertics József 1 kor., Orosz József 40 fil., Weitzenfeld Antal 20 fil., Jerkovics Benő 40 fil., Viola Sándor 10 fil., özv. Marity Mihályné 20 fil., Jerkovics Mátyás 40 fil., özv. Jagadies Istvánné 40 fil., Váity Sándor 20 fil., Vucskovics Mihály 14 fil., Jerkovics Mihály 40 fil., Kubatovics András 40 fil., Páncsics Józsefné 1 kor., Gaál Mihály 40 fil., Kitanics Sándorné 1 kor., Hajósevics Jánosné 20 fil., Likár Sándor 20 fil., Zsuly Antal 40 fil., Marity Pál 20 fil., Nagy Pál 50 fil., Ámon Anna 20 fil., Csáki Julis 40 fil., Gyurinovics Józsefné 20 fil., Lázárovics Pál 20 fil., Lovrics Menyihért 60 fil., Nagy Jánosné 30 fil., Katanics József 30 fil., Kricskovicics Antal 10 fil., Pestalics Maria 20 fil., Merwald János 20 fil., Ewald József 1 kor., Kollár Ernő 2 kor., Bajai Péter 2 kor., Vuics Sándorné 20 fil., Jászlies Mari 20 fil., Marosi István 20 fil., Fehér Ferenczné 20 fil., Csapó Vince 30 fil., Pecsurlics Mihály 20 fil., Bertics Mihályné 50 fil., Bertics Sándor 1 kor., Pestalics Sándor 40 fil., Lublánovics János 1 kor. — Összesen 57 kor. és 25 filler.

Ez uton is fogadják a nemesszivü adakozók hálás köszönetüket. Isten áldása legyen megérdemelt jutalmuk.

A végrehajtó bizottság nevében:

Vágó Rezső, **Vojnits Dániel,** **Demuth Gyula.**
titkár. elnök. jegyző.

Szerkesztői üzenetek.

Kanizsai Bella úrhölgynek Ókanizsán. Sikerült tárazának alkalmas sorát ejtjük és kérjük egyben továbbra is becses közreműködését. Öszinte, szívélyes üdvözet.

B... dt János Helyben. Beküldött dolgozata — mint láthatja — tárazavatunkban jön. Szívesen látjuk egyéb czikkeit is.

Kanizsai Ferencz Szeged. Öszintén sajnáljuk, hogy szellemes czikkorozatát a múlt heti folytatás elmaradása miatt meg kellett szakítanunk. Egészsen szombatig vártunk, de mert a várya-várt folytatást akkor sem kaptuk meg, más tárazát vettünk elő. Amint ezt befejeztük, újból Numa Pampolius Ansgarius kerül sorra — ez az ötletes és hangulatos biografia — közönségünk igaz öröme, ha ugyan kedves munkatársunk a folytatást esütörtökig beküldi.

HIRDETÉSEK.

58. szám.
v. 1903.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennél közhírré teszi, hogy a budapesti kir. keresk. és váltó-törvénysek 1903. évi 6090. számú végzése következtében **Dr. Bruck Samu** ügyvéd által képviselt **budapesti II. osztalos egylet** javára **Hübner József** ellen 3173 K. — t. s. jár. erejéig 1903. évi január hó 22-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 3338 K.-ra becsült következő ingóságok, u. m.: gyógyszerintárlvány s felszerelés és szoba-butor nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a bajai kir. járásbírószág 1903-ik évi V. 31/2. számú végzése folytán 2253 kor. — f. hátr. tőkefelvetelés, ennek 1903. évi január hó 3-ik napjától járó 6%-os kamatai és eddig összesen 136 kor. 60 fil.-ben bírólag már megállapított költségek erejéig végrehajtást szenvedett gyógyszerintárlvány és lakásán, Baján leendő eszközlésére 1903. évi márczius hó 16-ik napjának delután 3-ik órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjelöléssel hivatnak meg, hogy az értimelt ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzítés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsárolan alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatják s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen ábránd az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében továbbá Gróf Károlyi Mihály 310 K. és Dr. Krausz Zsigmond 39 K. 20 f. s jár. erejéig javukra is elrendeltetik.

Kelt, Baján, 1903. évi február hó 28-ik napján

Horánszky László

kir. bírósági végrehajtó.

